

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.
 Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. Uredništvo in upravljenje je v Rudolfa Kirbiša hiši, "Gledališka stolba".
 Upravnosti naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Po štiri mesece trajajočih počitnicah otvoril se je včeraj zopet državni zbor, na katerega delovanje gledajo vsi v državnem zboru zastopani narodi z opravičenim zanimanjem, kajti mej počitnici se je marsikaj dogodilo, kar ni baš okreplilo železnega obroča, ki je doslej vezal desnico, slednjo pa z vlado. Posebno ministra Gauča zloglasne naredbe, naperjene v prvi vrsti proti češkim in slovenskim srednjim šolam, vzbudile so toliko razburjenost, da vse radovedno pričakuje, kako bodo slovanski poslanci, zastopajoč svojih volilcev koristi, skrčili pest proti ministru za uk in bogočastje, ki je za svojega ministrovanja kratko dôbo pokazal se kot pravi "enfant terrible".

Ker je bilo proti kvarnim naredbam Gaučevim treba pred volilci določiti stališče, sklicali so bili oni naših državnih poslancev, ki se zavedajo svojih dolžnostij, prevzetih ob jednem z državnozborskim mandatom, kateri si prizadevajo vestno zastopati svoje volilce, razne shode, dočim drugi naši poslanci neso prav nič čutili te potrebe, kar je baš žalostno spričevalo kakor za dotične poslance tako tudi za njih volilce, za slednje radi tega, ker jim to ne dela niti najmanjše preglavice.

Na teh shodih čule so se precej odločne besede, razpravljala se je tudi eventualiteta, ko bi morala desnica stopiti v opozicijo. Jednaki glasovi prihajali so s Češkega in časniki vseh strank in boj razglabljali so vprašanje, kako se bodo stvari zasukale, kadar se snide naš parlament. Mnogo jih je bilo, ki so trdili, da so dnevi Gaučevi in morda tudi Taaffe-ovi že šteti, drugi bolj sangvinični videli so že Gauča ministerskim predsednikom in ž njim pričetek temeljnih dragonad proti Slovenom.

Ako smemo sklepiti po včerajšnji prvi seji, ne bode niti jednega ne druga. Kakor doslej, tako motala se bode vladna štréna za nekaj časa še dalje, ministri ostali bodo na svojih mehkih baržunastih sedežih, narodi pa na dosedanji trdi klopi. Palo bode nekoliko sladkih besed, čuli bodo nekoliko mamljivih oblub, a ko bode budget dovoljen, pa o vseh obetih ne bode več niti duha ne sluha.

Da bode tako, preverja nas je včerajšnja interpelacija dr. Riegra in drugov. Ne dá se tajiti, da

z interpelacijo neso odlašali, kakor je sicer navadno, a če pomislimo, da je prihodnjo soboto v Příbramu dopolnila volitev za državni zbor in da je baš radi tega trebalo pred volilci malo osvetliti štarčeški, v zadnjem času jako zatemnili "prestige" potem vidimo takoj nagibe tej hitrosti. "Česky klub" stavljal je interpelacijo takoj v prvi seji samo zato, da bi jo kot volilno sredstvo porabil pri prihodnji volitvi in tako morebiti rešil si državnozborski sedež, ki se silno maje in bode najbrže pripal mnogo odločnejšim Mladočehom.

Ne glede na te nagibe nam pa tudi vsebina interpelacije ne ugaja. Glasi se tako krotko, tako pohlevno, da si Gauč labko v pest smeje in da bi ne reknel dvakrat, da jo je Gauč sam narekoval in si tako pot utrl za svoj odgovor. Pravi se v interpelaciji, da Gaučeve naredbe neso v ustavi osnovane, da so narodnim težojam neprijazne (nič več?) specijalno za Češko, Moravsko in Šlezijo — o drugih krovovinah slovanskih ni nobenega govora — neumestne, ker ondu še ni toliko duševnega proletarijata, kakor v drugih deželah, dvomi se, da bi bila deželna šolska oblastva kaj tacega nasvetovala in trdi se, da so naredbe nezakonite, ker jih neso dovolili niti deželnii zbori, niti državni zbor, katerih prvi imajo odločilno besedo glede realk, slednji, državni zbor namreč, pa dovoljuje sredstva za vzdrževanje teh zavodov.

Naposled vpraša se vlada:

1. Kako more vlada opravičiti načeloma sklenjeno razpustitev večnih višjih realk z ozirom na ustavo in na obstoječe pogodbe?

2. Hoče li vlada onim občinam, katerim so se z državnega zpora dovoljenjem za vzdrževanje srednjih šol priznale subvencije, te subvencije v dosedanjih zneskih pustiti, dokler ne odpadejo razlogi, zaradi katerih so se stavile v državni proračun?

3. Se li sme uadejati češko prebivalstvo po onih pokrajnah, kjer je nedostatek srednjih šol in kjer je posebno močno obiskovanje zasobnih ali občinskih šol dokazalo potrebo takih zavodov, da bode vlada z državnimi sredstvi odpomogla k tej potrebi?

Za poslance odvažnega naroda češkega je ta interpelacija pač veliko prelevka. Nema soli, niti pravega jedra in "Národní Listy" našli so pravi

izraz, rekoč, da se s takimi "papirovnimi rachejtilmi (raketami od papirja) nihče ne spelje na led in da bode narod češki vsled te interpelacije poleg škode imel še posmeh vsega sveta.

Ne vemo kak bode odgovor Gaučev, dasi mu je tako rekoč na jezik položen, izvestno pa narod češki ne bode zadovoljen z interpelacijo, kakor tudi z bodočim odgovorom ne. Na shodu volilcev v Časlavi se je že pokazalo, kaj narod zahteva. Ko je namreč poslanec dr. Kaizl mej drugim rekel, da treba z vsemi silami delati na to, da se naredbe Gaučeve prekličejo, sicer pojdejo poslanci češki v opozicijo, oglasil se je volilec dr. Vraný ter stavljal resolucijo: "Poslanci naj z vsemi parlamentskimi sredstvi delajo na to, da se "ordonance Gaučeve" zrušijo in da bode za narod naš v deželah krone češke država ustanovila in vzdržavala toliko šol v jeziku njegovem, kolikor mu jih v razmerji z Nemci pristaje."

To je tudi povsem opravičena terjatev, katera pa žal ni našla izraza v interpelaciji v katerej tudi zelo pogrešamo toli naglašane vzajemnosti slovanske. Interpelacija je samo odmev dosedanje staročeške politike in nov dokaz, da se nam ni nadejati preobrata, marveč da bode voz vladne in parlamentske politike še nadalje vrtil se v starem kolovozu. Naveda je tudi za Staročehe železna srajca.

Konvertovanje kranjskega zemljišno-odveznega dolga.

(Spisal dež poslanec dr. A. Mosche.)

(Daleje)

Ti deželnozborski sklepi, ki so postali znani po publicistiki, dali so povod "Unionbank" Dunajski, da je stopila v zvezo z deželnim odborom.

Konec teh vrščih se obravnava bil je predlog, ki ga je stavila "Unionbank" in po katerem naj bi se v izplačevanje zemljišno odveznih obligacij in takojšnje poravnjanje skupnega zemljišno-odveznega dolga vsprejelo posojilo v znesku 4,270.000 gold.; od tega plačevala bi se 4%no obresti ter bi se povrnili ves dolg v 40 letih.

Letni znesek za obresti in amortizovanje tega posojila znašal bi 214.872 gold. 66 kr. ter bi se pokril z 10%no (proti sedanji 16%ni) naklado na neposredne in z 20%no naklado na posredne davke.

III.

Čehovinova bolezen, smrt, pokop, in grob.

Baron Andrej Čehovin je umrl veliko prerano, v najlepši moški dobi, izpolnivši komaj svoje 45. leto. Obče se govori in piše, da je umrl za kolero. Mogoče; a jaz skoro dvomim, da bi bil umrl za to bolezni. Izvedel sem namreč, da je pred smrtnjo dlje časa bolehal, in zato se je bil napotil v slovečne toplice v Baden pri Dunaji, da bi tam našel zaželenega zdravja. Žalibog, našel je mesto zdravja — smrt. K navadni njegovej bolezni pridružila se mu je bila baje še bolezen, podobna koleri; vsled vsega tega je potem umrl. Da je imel kolero, ne bi bil ležal dlje časa bolan in obiskovali ne bi ga bili največi dostojanstveniki; pravijo, da ga je v bolezni celo sam cesar obiskal, cesar pa nisem mogel dognati. Ko je že hudo bolan ležal, pisal je znan dr. Matija Dolenc, advokat na Dunaji, svojemu v Vipavi živečemu bratu par pisem v tej zadevi. Posrečilo se mi je jedno teh pisem dobiti v roke. Pisano je slovenski; a še "po starem"; v bohoričici. V tem pismu, pripoveduje Dr. Dolenc o bolezni pokojnega barona Čehovina ter tudi po-

LISTEK.

Andrej baron Čehovin,
slavni junak slovenski.
Spisal Janko Leban.

II.

S čim se je vojak Čehovin proslavil?

(Daleje.)

Pozabiti ne smem tudi povedati, da je imel Čehovin še tri druge svetinje, mej njimi jedno papežovo. Gledé slednje mi piše njegov nečak: "kdaj je dobil od papeža svetinjo, ni mi znano, in tudí ni o tem nobenih aktov. Skoro gotovo so take svetinje dobili avstrijski vojaki, kateri so bivali v papeževi deželi; kajti, kakor čujem, bila je ta svetinja male vrednosti. Važnejša mej temi svetinjamibil je viteški vojaški red III. vrste toskanskoga nadvojvode Leopolda, kateri je Čehovin dobil zaradi neustrašljivega junaštva, katero je skazal pri osvojenji mesta Livorno. K tej svetinji pripadajoči diplom je pisatelj teh vrstic tudi videl na svoje oči. Podpisani je od tosk. nadvojvode Leopolda in je ves sestav-

ljen v laščini. Dan mu je bil ta diplom 28. aprila 1855. l.; na njem je podpisani tudi "il segretario del Ministro della Guerra" (tajnik vojnega ministra) A. Niccolini. Tretje odlikovanje je bil oficirski zasluženi križec. Šest svetinj je torej díčilo Andreja Čehovina! Pridobljene svetinje so mu nesle precej denarja na leto, in tudi pokojnino (penzijo) je imel po njih. Tako je vlekel samo od reda Marije Terezije 600 gld na leto.

Kakor je že prej navedene baronovske diplome razvidno, postal je Čehovin novembra meseca 1849. leta nadporočnik, ter bil premeščen k 2. top. polku. L. 1852. ga je presvetli naš cesar povišal v ritmajstra pri 1. ulanskem polku ter mu daroval krasnega konja in ulansko uniformo. A Čehovinu pri ulancih ni ugajalo, baje zato ne, ker je jahanje škodovalo njegovemu zdravju; bil je namreč šibkij prsi. Zatorej poprosi, da bi ga premestili zopet k topničarstvu, katera želja se mu je izpolnila meseca marca 1854. l. Prišel je zopet k priljubljenemu topničarstvu, za katero je bil kakor ustvarjen, in sicer kot stotnik I. vrste k 2. polku. A že 10. septembra 1855. l. ga je dohitela nemila smrt v Badenu pri Dunaji! . . .

Kot rezultat od „Unionbank“-e predlaganega izračunjenja mej državo in deželo gledé njujinih vzajemnih zahtev in tirjatev pokazal bi se leten dnešek 136.427 gld. od dne 1. januarija 1888 do 1895, ki ga bi morala država še plačevati deželi, potem ko so bile vse ujene tirjatve poravnane potom poračunanja.

Ker bi se mogel obrestni in amortizacijski delni znesek pokriti z znižano deželno naklado, ostal bi zgorajšnji letni znesek 136.427 gld. deželi na prosto razpolaganje ter bi ga mogla porabiti za druge namene.

„Unionbank“ sklepa svoj predlog s tem, da našteta koristi te prestrojitev; kot take navaja:

a) Dežela dobi znesek 136.427 gld., s katerim more prosti razpolagati, oziroma glavnico v znesku 880.000 gld. po odbitem davku za kupone, torej na vsak način 800.000 gld.;

b) prihrani si od naklad na neposredni davek 6 % na leto v času od 1888 do 1907, katere more v okroglem letnem znesku 84.000 porabiti za druge namene.

Iz tega v glavnih potezah označenega načrta je pred vsem razvidno, da so se strokovnjaki poprijeli v brošuri „Kranjski zemljivo-odvezni dolg“ popisane ideje o konvertovanju ter jo izdelali v načrt, ki ne le da ne nasprotuje razpravam brošurnim, marveč je celo nadaljen strokovnjaški razsnutek v njej obseženih idej. Navesti hočemo le jeden slučaj. V brošurnem načrtu omenja se tudi že poračunjenje z državo. Po tem bi dežela poravnala do leta 1895 obrestljivi erarialni dolg z zastalimi in tekočimi obrestmi v znesku 1.033.815 gold. 2 kr. potom kompenzacije z jednako visokim delnim zneskom nepovratljivih državnih predplač in anujitet v tem znesku 238.827 gld., ki bodo zapadle v tem času, torej skupaj za 9 let v znesku 2.143.443 gld., tako da bi potem plačala v gotovini država namesto skupnega zneska 2.143.443 gld. le 2.143.443 gld. — 1.033.815 gld. 2 kr. = 1.109.627 gld. 98 kr.

Poravnanje neobrestljivega erarialnega dolga v znesku 1.037.811 gold. 46 kr. pa se je zavleklo na daljnih 7 let, tako da bi bil poplačan namesto leta 1907 še le leta 1914; to se je storilo onim na ljubo, katerim velja načelo, da neobrestljivi dolg ni nikdar prekasno poplačan, in ki gojijo gledé tega dolga še druge nade, kar pa ne more biti predmet naši današnji razpravi.

Seveda se je pri presoji tega sestavka moralo usiliti vsakemu komercijelno izobraženemu možu vprašanje, ali bi ne kazalo bolje, da bi se ta neobrestljiva tirjatev v znesku 1.037.811 gld. 46 kr., ki ostane s poplačanjem l. 1914 še na dolgu, skrčila na svojo komercijelno vrednost, ki bi znašala okroglih 300.000 gld. in ki naj bi se poravnala potom kompenzacije z zgoraj izkazanim državnim dolgom 1.109.627 gld. 78 kr. v gotovini, iz česar bi sledil saldo okroglih 800.000 gld. na korist deželi. Naglašati nam je, da se pride k temu rezultatu tudi po brošurnih razpravah, ter da ta rezultat na jedni strani dokazuje pravcatost sestavka „Unionbank“-e, na drugi strani pa tudi, da je konverovalni načrt brušurin gledé poračunjenja z državo popolnem sličen z načrtom „Unionbank“-e.

Ako se je zgoraj omenjeni listič izjavil v tem

oziru, da se iz računjenj „Unionbank“-e primeroma lahko izmeri, „kolik dar bi bila poklonila državi dežela, ako bi se bilo sklenilo v zmislu viani objavljene brošure „Kranjski zemljivo-odvezni dolg“, naj se takoj poplača državni dolg“, opravičevati more to popolnem neosnovano trditev jedino le olajševajoča okoliščina, da je tukaj sodil slepec o barvah.

Poračunjenje z državo in komercijelna ocena vzajemnih tirjatev, kolikeršen bi bile dne 1. januarija 1888, so podrobne razprave, s kojimi se ni pečala brošura, ker je bil jedini namen, da sproži vprašanje o konvertovanju; naglašamo pa, da vzlidetu tudi načrt brošure predlaga s kompenzacijo zgorajšnjih 1.033.815 gld. 2 kr. in odpovedjo obrestljivim predplačam v znesku 641.441 goldinarjev 52 kr., naj bi država dala deželi manj za gotovih 1.675 256 gold. 54½ kr., cesar gotovo ni prezrl pazljivi bralec. Vsekako so dotični predlogi „Unionbank“-e velike vrednosti ter olajšujejo izvršitev konvertovanja.

Opti na avtentične podatke deželnega odbora in v zaupanji, da je „Unionbank“ prav računila, preudariti hočemo še jedenkrat koristi, ki bi mogoče navstale deželi iz take transakcije in presoditi, kar bi morala za to žrtvovati.

V tem oziru priznavajo tudi ljudje, ki nesoprijazni konvertovanju, da bi to dalo deželi takoj sredstva, s kojimi ne more razpolagati danes. Ti ljudje imajo proti temu sledeče pomislike: Prvič bi se ne mogla ta sredstva takoj koristno porabiti, in drugič bi moral bodoči rod to najedenkratno izobilnost tem dražje poplačati.

Glas je sicer neverjetno in naravnost grozovito, da bi dežela Kranjska še danes ne mogla koristno in plodovito porabiti svojih preostatkov. Vendar pa ostanimo pri tem stališči, kakor je napačen, in vprašajmo samó, ali ne bi bilo priprosto znižanje deželne naklade za zemljivo-odvezni zaklad samo ob sebi že tolike koristi za deželo, da je nujna dolžnost vsacemu rodoljubu posvetiti vse svoje moči, da se doseže ta namen.

(Dalje prih.)

V Ljubljani 12. septembra.

„Moskovska Vedomosti“ pišejo o sestanku med Crispijem in Bismarckom in drugim tako: „Gospoda Cavourja lavorike ne dajo miru Crispiju. Cavour pridružil se je 1855. l. v krimskoj vojni Angleški in Francoski, akoravno Rusija nikakor ni razčilila Sardinije; a pridružil se je, da je vprašanje italijansko postavil na dnevni red. Kaj jednacega snuje Crispji. Nobenega povoda ni, da bi se sprli Italija in Rusija. Italija morala bi se ogibati vseh mejnarnodnih komplikacij. Pa vendar v bolgarskem vprašanju sovražno ravna proti Rusiji. Kakor se je Cavour pre 30 leti pridružil Franciji in Angliji proti Rusiji, tako se zdaj politiki italijanski, pa tudi Crispji, pridružujejo Nemčiji in Angliji. Kako ceno more novi minister italijanski naznaniti za svoje usluge? Grofa Cavourja cena bila je zjednjena Italija. Crispijeva cena pa bi bila — kakor nekateri časniki trdijo — „popravek severnih mej italijanskih. Pod tem „popravkom“ umeje se odstop Tridenta in Trsta. Toda ko bi Avstrija kdaj dovolila v tak popravek, zahtevala bi odškodnine in ta bi bila — Solun. Italija dalje gleda na

Tripolis in na Albanijo. In kdo naj bode posredovalci v tej kupčiji, če ne „pošteni meštar“? Radi tega ga je minister italijanski pohodil. Da se Crispiju posreči — tako si misli — tem načinom razširiti Italijo, bil bi drugi Cavour. Vsled tega uspeha izginile bi tudi notranje težave in pozabil bi se poraz v Abisiniji. Tem načinom postala je kneza Bismarcka prestolnica središče obširne osnove, katere smoter je zjediniti interes Avstro-Ogerske, Italije in tudi Angleške... A ta smoter se ne bode dosegel; Crispji ne more imeti upliva na vzhodno vprašanje, ko so zdaj vse niti tega vprašanja v rokah Rusije. Še manjši bi bil Crispijev uspeh, ko bi ga izbrali, da napravi nov predlog za bolgarskega vprašanja rešitev. Zategadel je jedini nalog nove, po Crispiji prevzete uloge, ta, da se bolgarsko vprašanje odlaša. Bolgarsko vprašanje pa se ne bode niti prej, niti kasneje rešilo, nego se bode sami Rusiji potrebno zdelo.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. oktobra.

Naučni minister je v Galiciji jako prijazno občeval s Poljaki. Videlo se je, da si prizadava, da bi Poljake pridobil zase proti drugim Slovanom. Obetal je, da se bode oziral na vse poljske želje. Zastopnike ruskih društev je sicer vsprijel, a je tako hladno občeval z njimi. Seveda, ni se hotel zameriti Poljakom, ker sicer bi ne dosegel svojega namena. Kak je bil uspeh tega potovanja, bomo kmalu videli v državnem zboru.

Peticija Zagrebškega mestnega odbora je kako prestrašila hrvatsko vlado. To se vidi iz pisave hrvatskih vladnih in madjarskih glasil. Vsi pišejo, da je postopanje Zagrebškega mestnega odbora bilo protiustavno, če tudi svoje trditve ne morejo podpreti z nobenim zakonom. Pritož mestnega odbora pa do sedaj ni mogel ovreči noben list. Bolj če se stvar razpravlja, tem jasneje je nekorektno postopanje vlade. Posebno se pa vlaada boji, da bi krona nazadnje le ne zvedela za to pritožbo, ker mnogo odličnih hrvatskih rodoljubov hoče porabiti vsa sredstva, da se prvotni namen doseže.

Dne 17. t. m. začne se v ogerskem državnem zboru adresna debata. Trgovski minister je oddožil svoj državnozborski mandat, ker se je pokazalo, da so se pri njegovi izvolitvi v Kapošvaru godile velike nereditnosti in goljušje. Vlada bila bi močno kompromitovana, ko bi bila prišla verifikacija te volitve v zbornicu na vrsto. Temu se je sedaj izognila. Trgovski minister bode pa kandidoval sedaj v Požunu, kajti ondu bode nova volitev, ker je prometni minister prevzel Rabski mandat.

Vnanje države.

Pri volitvah v Bolgariji je steklo toliko krvi, kakor pri kakem manjšem ustanku. 24 oseb je mrtvih, nad 30 pa ranjenih. V Hasköi se volitev ni vršila, ker sta obe stranki bili jednakomačni in se zategadel ni mogel sestaviti volilni bureau. V Lovči, v rojstnem mestu Radoslavova, so opozicionalci razbili volilno šarico, drugih nereditov pa baje ni bilo. V Rahovici in Plevni so opozicionalci napali volilni bureau in morali so vojaki delati red. Več opozicionalcev je v boji bilo ustreljenih. V Plevni je narod podpihal nek dr. Drumov, ki se je bil že udeležil ustanka v Ruščku. Sedaj so ga zaprli. V Kutlovici so volilci pod vodstvom popa obkolidi prefektovo in podprefektovo stanovanje in žandarmerijsko postajo. Žandarji so z orožjem napravili izhod in pozneje so vojaki napravili red. V

piše slovesni njega pokop. To pismo slôve z malimi neizogibnimi premembami.

Ljubi brat!

Da svoje pismo z dné 11. t. m. spolnim, kar se tiče ranjencega stotnika pri kanonirjih, gospoda barona Andreja Čehovina, moram razoleti že druge posebne reči v današnjem pismu, in to zavoljo njevega očeta bratov in sester.

Ko je 10. t. m. pred 5. uro pod noč „v večnost šel“, preneslo se je njegovo truplo iz kvartirja (stanovanja) v mestu Baden, Renngasse Nr. 27, iz sobe Nr. 17 brez velikega „razgledovanja“ pri trdi noči v cesarsko vojaško veliko bolnico. Tam so mrlja ohranili do pogreba, ki je bil 12. sept. ob 4. uri popoludne.

Ravno ob tej uri — zbirali so se pogrebci pri bolnici; bili so to imenitni gospodje vojaškega in civilnega stanu, pa tudi dosti družega ljudstva.

Mej prvimi so bili pri pogrebu tudi članovi cesarske družine, namreč: strije našega presvetlega cesarja, princ Viljem; z njim v par je šel general-komandant, gospod baron Hess. Z Dunaja sta prišla k pogrebu policajni minister in general baron Kempen. Zraven teh je bilo še 6 drugih generalov, dosti štabskih oficirjev od vseh branš vojaškega stanu.

Vsi ti so hoteli zadnjo čast skazati „velikemu vojščaku“, kateri se je v vojski v Italiji za cesarja in za domačo deželo „z veliko častjo skazala“.

Ko so krsto iz bolnice prinesli, uvrstili se pred njeno pol kompanije vojakov, za njimi vojaški duhoven. Krsto je nosilo 8 korporalov. Precej za krsto so hodili: princ Viljem z drugimi generali in štabskimi častniki, potem drugi prijatelji in ljudstvo.

Ko so na pokopališči krsto v grob položili, govoril je duhovnik kratek govor. Razložil je poslušalcem, kakošne zasluge si je ranjki pridobil za cesarja in za deželo. Rekel je, da mora biti vsakemu Avstriju teško pri srci, da je „kolera“ uničila, jednega prvih vojščakov našega cesarstva, moža, ki je v velikih nevarnostih in v „dežji svinčen“ vedno se „zdravega ohranil.“

Po govoru duhovnik „sveti križ čez grob naredi“ in njegovo dušo „Bogu izroči“; truplo pa zemlji, iz katere je nastalo. Na to duhovnik prvi potem princ Viljem drugi, generalni komandant baron Hess, tretji, minister, general Kempen četrti z lopato posiplje zemlje na krsto. Za njimi po vrsti drugi generali in štabski častniki po svoje stopinji.

V tem mestu Badenu ima sveti princ Albrecht na nekem prav lepem kraji palačo, da v njej po

letu stanuje; imenuje se ta ta palača Weilburg. Razen tega princ in njegove družine stanujejo tam tudi še drugi princi, nadvojvode imenovani, kakor: Viljem, Henrik, Karol, Ferdinand in Rainer sè svojimi družinami. Ker družina našega presvetlega cesarja vsakega zaslžnega človeka bodisi že katerega koli stanu, sponza in časti, to tudi ni pozabilo velikega vojščaka, Andreja barona Čehovina. V začetku njegove bolezni so ga udje plemenite te družine precej obiskovali. Ali strašna bolezen se je pri Čehovinu vsak dan bolj množila. Omenjeni princi in njih družine niso pozabili, vsak dan povpraševati, kakó se bolniku godi. Njegovi (Čehovinovi) strežniki in zdravniki so morali v palačo princem in njihovim družinam vsako uro „pošto poslati“, če je gospodu Andreju Čehovinu bolje ali slabše. Dohtari (zdravniki) niso nič opustili in sè svojo učenostjo in sè svojim pridom so se skazovali; širje moški in dve ženski so mu stregli in vse so se dosti prizadejali, da bi ga rešili. Pa vse to ni nič pomagalo; on je moral ta svet zapustiti in od svojih prijateljev vzeti za zmerom slovo. Njegovim prijateljem, sorodnikom, očetu, bratom in sestraram se kaže, njega zmerom pri srci in v časti obdržati, zakaj po njem ostane vsej družini vedno slaven spomin.

(Dalje prih.)

Vzhodni Rumeliji so se tudi Turki in Grki udeležili volitev. Volitve, pri katerih je preteklo toliko krvi, se pač ne morejo zmatrati za pravi izraz narodnega mnenja.

Ker hoče **Rusija** še bolj omejiti pravice tujcev, zlasti v trgovini in obrtniji, izseljujejo se Nemci iz Rusije v Ameriko. Posebno veliko se jih je izselilo iz Odeskega ujezda. Izseljenici so skoro vsi bogati, če tudi svoja posestva po ceni prodajajo, torej se jim je do sedaj v Rusiji dobro godilo.

Berolinski dopisnik Dunajskega „Vaterlanda“ misli, da **Nemci** ne bodo dosegli svojega namena proti spoljskimi zakoni. Nemški listi res trdijo da kmalu nikdo na Poznanjskem ne bode znal čitati poljskih knjig in časnikov, če se v šolah ne bode učila poljsčina, toda se tako motijo. V Gorenji Šleziji se je že poljsčina izrinila iz šol, ko je Falk bil minister, pa vendar germanizacija ni dosti napredovala. Ker se v Šoli ne poučuje poljsko čitanje, je pa učenje matere svoje otroke. Pa tudi duhovščina izverskih uzrokov deluje, da bode narod znal čitati veronauk v poljsčini. V Gorenji Šleziji se je narodna zavest še le prav vzbudila, ko so poljsčino izbacnili iz šol. Poljske knjige se vedno bolj kupujejo in poljski listi imajo vedno več naročnikov. Jedenake posledice bodo imeli protipoljski zakoni v Poznanju.

Afganški emir prišel je 23. m. m. v Bagaber ter je odpšal podkrepiljenja v Herat. Zaukazal je takojšnje novačenje meji hohistanskim rodom. Okrog Herata se baje prikazuje neko revolucionarno gibanje.

Avtstria v **Maroko** ne pošlje nobene svoje ladije, ampak bode varstvo svojih državljanov izročila kakoj drugej vlasti. Spanci se posebno bojejo, da ne bi napali Marokanci španjskega samostana v Fezu, ko bi navstali neredi. Ta samostan je pod varstvom španske krone. — Sultan pa nekda še ni umrl in se mu zdravje boljša.

Dopisi.

S Primorskega 10. oktobra. (Smrt urednika Jurettiga. Revščina na Furlanskem in „avita cultura.“) Velike nekrologe so prinašali te dni irredentovski Tržaški in drugi primorski, pa tudi listi iz zdajnjega kraljestva o renegatu Jurettigu, beri Juretiči. Pokojnik je bil jako nadarjen Slovenec z Goriškega doma. Ali vzgoja ga je spravila meji najhujše nasprotnike slovenske narodnosti in drugega slovanstva. Uredoval je v Gorici nekdaj list „L' Isonzo“, potem pa se je pospel do tega, da so ga postavili na čelo prvemu irredentovskemu listu v Avstriji, ki, kakor veste, se imenuje „Indipendente“ nezavisen list; Slovenci ga že od nekdaj imenujejo „impertinente“. Juretič je prišel zadnjih let v preiskavo in je bil konečno dalj časa zaprt, ni še dolgo, odkar je prišel iz ječe. Pridobil si je neoporečnih, znatnih zaslug za irredentovstvo; Italijani so mu za to tudi kako hvaljeni. Ko je moral v ječe, so mu kovali žalostinke in so poročali natanko o njegovem stanju. Silno je bilo veselje, ko se je povrnil v Trst, kjer je svoje delo nadaljeval.

Zdaj, ko ga je smrt pobrala naglo, pa je pokazalo posebno Tržaško mesto, komu je služil Juretič. Došli so telegrami sožaljenja od vseh strani, kjer se giblje „patriotična“, „liberalna“ stranka. Ves svet ve, kdo za to stranko tiči. Ko so odpeljali truplo pokojnikovo na Goriško, je bilo vse po konci v Trstu, in župan Tržaški g. dr. Bazzoni je bil sam na čelu Tržaških starešin in druge množice pri spremstvu.

Samo ta dogodek dokazuje več, nego vsi drugi popisi o Tržaških razmerah. Sicer pa Tržaški mestni svet in magistrat ni nikdar tajil, ko so mu očitali, da je „Indipendente“ tega zastopstva list.

Žid Luzzatto, potem Burgstaller in goriški Hohenlohe naj blagovolijo poročati na danes pričeti sesiji državnega zbora tudi o teh dejstvih, da bo parlamentarni in drugi svet toliko laže umel zvestobo ali lojalnost neke vrste italijanstva na Primorskem.

Pogreb Juretičev osvetljuje najlepše, kako znajo ti zastopniki primorskih Lahov dejanja označevati po resnicni in pravici.

Imenovani knez Hohenlohe si prizadeva, kakor je v posebnem pismu razkril, kako bi najbolje opisal revščino goriških Lahov, ki imajo posebno letos slabo letino. V tem se mu posreči morda, da stvari označi manj pristransko, nego je opisaval spomladi lojalnost prebivalstva primorskega, ko je Slovence preziral z največo krivico.

Nekateri so bili tako hudobni, da so trdili, da se je Hohenlohe, prišedši z Dunaja, ravno zaradi tega umaknil na Beneško, da bi mu ne napravili bakljade, ki bi označevala kneževu parlamentarno objektivnost. Vsekakor pa bi bilo čudno, ko bi se bil zbal poleg drugega tudi Slovencev, o katerih je

ob glasovanji pri volitvi zadnjo uro glasno zakričal, da jih sovraži, vsled česar, kakor vse trdi, je pridobil toliko glasov od itljanske strani, da je zmagal nad konservativnim kandidatom iz velike plemenite, stare, za Avstrijo v mnogih obzirih zaslužne rodovine.

Pa, da se povrnemo k bedi v goriško Furlanijo, nam je opomniti, da se bodo potegovali tudi od druge strani pri vladu s prošnjami, da bi se letos davek za Furlanijo — za „Lahe“ odbil ali znil. Kako imajo Lahi dobre prijatelje pri liberalnih in židovskih Nemcih, soditi je po tem, kako se „N. Fr. Pr.“ in drugi listi zanje potegujejo.

Graška tetka je že objavila dopise o tem in je prinesla celo uvodni članek o bedi na Furlanskem. Člankar opisuje tu nemško in italijansko pravo; trdi da nemškim kmetom ni šlo tako trdo, kakor italijanskim. Italijani da imajo že 2000 let vedno isti sistem za kmetijstvo. Sistem kolonstva da je zahteval vedno polovico dohodkov iz pridelkov za gospoda. Posledica tega hudega sistema da pa je, da nista na dobrem ne gospod, ne kmet ali kolon, kajti kmet, ker ni njegova lastnina se ne trudi, da bi zboljševal zemljišča zase in za njegove naslednike; gospod dobiva pa vsled tega le piše dohodke od svojega tlačana, ker tudi poslednjemu slabo obdelana zemlja ne rodi.

Ker je ta gospodarski stroj povsod jednak meji Italijani, je umevno, da tudi avstrijski Furlani na Goriškem so prišli v jednakem položaju pod naše cesarstvo, in ker se neso stvari predrugačile, trpe laški kmetje še zdaj zastran dvotisočletnega italijanskega agrarnega prava.

Graška „Tagespost“ je naposled tako modra, da pravi, da je težavno kaj boljšega pričakovati tudi za avstrijske Lahe; kajti v Avstriji da nemajo „ne časa, ne volje“ zato.

S tem je hotela lehkomešlna požidjena tetka brcniti posebno sedanjem vlado in pa državnozborsko desnico.

Tu pa vprašamo nemške zagovornike Italijanov, katerim gredo na roko posebno v politiki proti — Avstriji, kakor proti Slovanom: Zakaj neso nemško liberalne vlade in nemško-liberalne večine skozi osemnajst let pred sedanjo vlado in sedanjo večino imele „niti časa, niti volje“, da bi odpravile nezgodni sistem v goriški Furlaniji? Saj so bili tudi za iste dobe iskreni prijatelji nemški liberalci in Italijani, kakor zdaj?

Pa še drugo važnejše vprašanje: Nemci poje ravno zdaj ditirambično slavo italijanskemu narodu, italijanski kulturi. Naj svetujejo Italijanom zdajnjega kraljestva, da odstranijo oni najprej 2000 let stari sistem. S tem dā ponosna Italija vzgled tudi Avstriji, in poslednja bo potem že iz državopravnih, političnih ozirov rada posnemala italijanski vzgled. Avstria potem toliko laže izvrši svojo nalogo, kolikor manjši je košček ozemlja, na katerem trpi goriško prebivalstvo v Furlaniji. Hic Rhodus, hic salta — oj, avita cultura! Ali hoče čakati še drugih dve v tisoč let, da spremeni svojo osnovno podstavovo vsemu drugemu občemu življenju? Odgovorite Vi, ki se ponašate z zahodno kulturo, s katero hočete proti njih lastni volji osrečevati druge narode!

Pa morda se motimo, morda sproži ravno knez Hohenlohe, ki je ob jednem posestnik na Furlanskem, morda dā veliki plemenitaž iniciativi zase in za svoje sorodnike in pristaše, da se stvari začnejo popravljati pri korenini. Morda dajo furlanski knezi, grofi in baroni dejanski ali praktični vzgled z zatajevanjem in požrtvovanjem samih sebe, kako naj se stvari urede. S takim postopanjem si gospoda pridobi še veče zasluge, posebno tudi za kmete po vsem Italijanskem. Kajti poslednji se bodo opirali na plemenitaže v avstrijski Furlaniji in Italija bo potem izvrševala, za kar ji dajo vzgled furlanski veleposestniki v Avstriji.

Nadejamo se, da bo imela Graška „Tagespost“ in „Neue Freie Presse“ kmalu priliko kneza Hohenlohe ta povzdignati tudi zaradi takih, kakor razvidno, odločilnih korakov inicijative.

S Krškega 10. oktobra. [Izv. dop.] Odkar so potihnili naši pevci in godci, ni čitati nobenega dopisa v „Slov. Narodu“. Svet bode mislil, da so Krčani ospali ali ka-li? Res je, da se ne gode in ne poje — a živahnost še ni izginila iz mesta, četudi prijetna — vsaj neprijetna ne! Dokaz temu delo, ki ga imajo v ozbilji gg. uradniki v tisti dolgi hiši za Savo, nad katere vrati ponosno gleda

v slovensko reko dvoglavi cesarski orel, kateri ne-kako hoče reči: „Pridite vi vsi semkači, ki iščete zadoščenja vsled razčlenjenja na časti! — Blagov vsem takim ljudem na duši in na telesu, koji se preposta kregajo za — senco.... Primaruha, le počasi, drugače bodeš šel ti dopisnik, — že veš kam — Po tem tacem jezik za zobni!

No o letini smem pač govoriti in sicer o vinški. Hvala Bogu, pri nas bomo že precej vina pridelali; tudi bode dobra kapljica. Ako bi po nekaterih vinogradih ne imeli „trtni uši“, bilo bi letos jako veliko vina. Tu in tam je mnogo škodovala suša in „peronospora“. Čudno je to, da „peronospora“ ne škoduje vsem trtam jednako. „Črni in sivi tični, muškatu in kraljevinu“ le malo škoduje; vse druge so pa manj ali več proti „peronospori“ jako občutljive — vzlasti pa „lipovčina“. — Našim vinogradnikom bi tedaj priporočali trte prve vrste — posebno pa „kraljevinu“, ki daje izvrstno kapljico.

S trgovijo so danes pričeli in nadzari se je, ako ne bode vreme nagajalo, da bode ta teden vse pod streho spravljeno. Toliko za danes.

Domače stvari.

(Petindvajset letnici.) Vsled prošnje priobčimo, da se petindvajsetletnici službovanja v Ljubljani gg. nadučitelja B. elarja in mestnega učitelja Raktelja ne bodeta praznovali 13. t. m., kadar se je v „Uč. Tov.“ naznano, ampak dné 17. novembra.

(„Slovenec“) premenil je svoje uredništvo. Z včerajšnjim dnem odložil je dosedanji urednik g. Josip Jerič uredovanje, katero je prevzel g. Ignacij Žitnik.

(Stoletnica) župnije na Ježici se bode slovesno praznuvala prihodnjo nedeljo.

(Sprememba v posesti.) Ljubljanski knezoškof dr. Misija kupil je od Ivane Bozja, hišne posestnice na sv. Petra cesti štev. 11 v Ljubljani, s kupno pogodbo z 11. julija 1887 istega dne na njega kot lastnika zemljevno prepisano hišo, uložna štev. 186 katastralne občine mesto Ljubljansko, hiš. št. 2 ulice na Grad. za 5000 gold. Ta kupnina se ima še le po preteklih desetih letih proti polletni odpovedbi plačati, do tja pa po pet od sto od 1. oktobra t. l. počenši na leto obrestovati. Užitek te hiše je kupec nastopil o sv. Mihelu t. l.

(Kranjska hraničnica) kupila je, kakor čujemo, Virantovo hišo na sv. Jakoba trgu za 73.000 gld.

(Vremene.) Danes je prenehal dež, temperatura se je znatno ohladila in planine pobelil je sneg, ki je včeraj naletaval do Kranjske gore, dočim je naprej proti Koroški prav pošteno snežilo.

(O naših puškah repetirkah) prihajajo razni glasovi v javnost, iz katerih bi se skoro smelo sklepati, da se je vojno ministerstvo prenagliilo, ko se je odločilo za Mannlicherjevo repetirko, ki ima 11 milimetrov kalibra. Novejše skušnje so nekda pokazale prednost nove puške, ki ima samo 8 milimetrov kalibra. Izdelovanje repetirke z 11 milimetri se je ustavilo, vpraša se pa, čemu bodo puške repetirke, katere je tovarna v Steyru že dogotovila?

(36.000 gld. za jedno večerjo!) To je pač vsota, ki je ne zmore vsakdo. Toliko za jedno večerjo more dati le visok gospod, a znanega Sacherja na Dunaji kuhinje treba, da se to premoženje pri jedni večerji použije. Troški za večerjo, pri kateri je cesarjevič Rudolf kot zastopnik cesarjev pogoščeval člane higijenskega kongresa, znašajo namreč ogromno vsoto 36.000 gld. Samo za šampanja bilo je 10.000 gld. v računu, ker se je za vsacega gosta določila jedna steklenica. Ker je bilo dvorske kuhinje osobje baš tedaj v Pešti, izročil se je „buffet“ znanemu Sacherju, ki radi tega slučaja ni bil „slabega volja“.

(Iz Litijске okolice) se nam piše 12. oktobra: Mej Zagorjem in Savo odkrušilo se je včeraj ob dveh populudne vsled neprestanega deževja sila skalovja raz pečine, zasulo na progi obira, 2 hektometra na dolgo, stolklo 10 relsov (šin) in polomilo 10 podloženih bukovih pragov. Lečko sami sklepate, kakovo moč je imelo to kamenje, ki je pridrlo z ogromne višine, in kolikega obsegja je bilo, ako Vam povem, da je jeden rels, ki je vendar jako močno pritrjen, skrivilo popolnoma pravokotno, potroplapetno zidovje in odsakovalo v sredino Save.

Obratni trpel mnogo, kajti levi tir bil je že v 2 urah sposoben za promet, a desni otvoril se je tudi že ob 7. zvečer.

— (Velika dražba) bila je pretekli ponedeljek v Zagrebu. Na prodaj je bilo 11 parcel investicijskih gozdov v nekdanji „Vojaški granici“, cenjenih na 1,612.788 gld. Vse skupilo pa je znalo 2.074.461 gld., torej 461.673 gld. ali 28 % več, nego je bilo cenjeno. „Obzor“ prav umestno vpraša: Bog zna v čegavo blagajnico pojdejo ti denarji?

— (Razpisana) je služba druga učitelja na novi dvorazrednici v Dolenjskih Toplicah. Plača 400 gld. Prošnje do 24. t. m. — Na jednorazrednici v Trsteniku razpisana je služba učitelja. Plača 400 gld., opravnina in prosto stanovanje. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lukovica 12. oktobra. Tukaj, jedinem sodniškem sedeži na Kranjskem, kjer do sedaj ni brzojava, danes brzjavna postaja odprta.

Pariz 12. oktobra. „Republique Française“ javlja, da so našli mej papirji, zaseženimi pri Caffarel, tudi resumé mobilizacije sedemnajstega voja, kakor ga je bil „Figaro“ priobčil. Dokazano torej, da sta bila Caffarel in Aubanel v zvezi. Pri preiskavi v stanovanji Dandlau-a našli so več pisem in seznamov, v katerih so omenjene vsote, ki so se izplačevala za razne kupčije z dekoracijami. Preiskovalni sodnik je odredil, da se Dandlau zapre, a slednji se ni povrnil v svoje stanovanje. Govorica, da se je umoril, se doslej še ni potrdila.

Sofija 11. oktobra. Po najnatančnejih seznamih izvoljenih je 258 vladnih pristašev. Več dvojnih volitev. Ker se po ustavi ne sme več voliti, bode vsled tega v prihodnjem sebranju do 20 mandatov praznih. Opozicija ima 29 poslancev. Izid v 7 okrajih še ni znan, mej temi je Lovča, kjer Radoslavov z uspehom kandiduje. Pri volilnih bojih bili so v Rahovici 4 mrtvi, 9 ranjenih, v Kutlovici 14 mrtvih, 9 ranjenih, v Plevni 10 mrtvih, 17 ranjenih.

Madrid 11. oktobra. Po brzjavkah iz Tangera, je sultan Mulej Hasan nekoliko okreval, a dalje vladati ne bode mogel, ker so mu udje otrpneli. Odrovala je sultana odaliska iz Tunisa.

Suez 11. oktobra. Uhod v kanal je od 8. ure zjutraj zaprt, ker je nemški parobrod v kanalu obtičal.

Razne vesti.

* (Prof. Lamanskij) prevzel bode uredništvo „Izvestij St. Peterburgskago Slavjanskago Blagotvoriteljnago Obštectva“. Prihodnjo številko bode že on uredil.

* („Sever“) se bode zval nov rusk ilustriran list, kateremu bode urednik Vs. S. Solojev, znani pisatelj ruskih zgodovinskih romanov, katerih je več priobčil v „Njivi“. Sodeloval bode pa tudi bivši urednik „Njive“, Berg. V prvem letniku priobčil bode mej drugim nov zgodovinski roman iz časa Katarine II, „Volhy“, iz peresa urednikovega.

Poslano.

Javno vprašanje slav. c. kr. okr. glavarstvu v Postojini.

1. Je li slav. istemu znano, da spada v njegovo področje skladna cesta od sv. Petra do Trnovega?

2. In če je slav. istemu znano, v kakem stoji se omenjena cesta nahaja?

3. In potem, ali ve slav. glavarstvo, koliko potov je to cesto g. cestni načelnik v dveh letih pregledal?

4. Mar slav. glavarstvo ni še slišalo, da morajo vozniki po tej cesti vozove držati, da se ne preobrenejo?

Jeden v imenu revnih voznikov.

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.69	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.25	Jajce, jedno	25
Oves,	2.24	Mleko, liter	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	3.90	Teleće	50
Koruzna,	4.39	Svinjsko	60
Krompir,	2.32	Koštrunovo	32
Leđa,	1.11	Pisanec	45
Grah,	1.22	Golob	17
Fižol,	1.11	Seno, 100 kilo	241
Maslo,	1	Slama,	196
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	640
Speh frišen,	60	mehka,	410

Meteorologično poročilo.

Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Mo- rnava v mm.
7. zjutraj	728.29 mm.	10.8°C	sl. vzh.	dež. 31.20 mm.
2. pop.	727.18 mm.	5.8°C	sl. jz.	dež. dež.
9. zvečer	731.97 mm.	3.0°C	sl. zah.	dež. dež.
Srednja temperatura 6.5°, za 5.6° pod normalom.				

Dunajska borza

dne 12. oktobra t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papiarna renta	gld. 80.90	—	gld. 80.85
Srebrna renta	82.20	—	82.25
Zlata renta	111.95	—	111.85
5% marčna renta	95.90	—	95.50
Akcije narodne banke	8.5—	—	8.85—
Kreditne akcije	284.20	—	283.70
London	125.55	—	125.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.93	—	9.93
C. kr. cekini	5.93	—	5.93
Nemške marke	61.40	—	61.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167	50
Ogerska zlata renta 4%	99	—	—
Ogerska papirna renta 5%	85	55	—
5% štajerske zemljiss. odvez. oblig.	104	50	—
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld.	119	75
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	50
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	75

Tuji:
Pi. sicilij: Sogosia iz Egipta.
11. oktobra.
Popper, Dien, Lauk z Dunaja. — Gamber —
iz Solinograda. — Löwinger iz Kanize.
Purianovsky iz Duparne. — pl. Vinevit
iz Podkapeškega — Grohmann iz Lepih
hp. — Seinetz, Marktach iz Grada. —
Moser iz Viپave. — dr. Mally iz Kraja.
— Mankoc, Lackenhächer, Radoscich iz
Trsta. — Baronica Banko iz Pulja.
Pri Mateti: Maurus, Bauer Saxon-
ger, Herwisch z Dunaja — Büchler iz Bu-

dupreste. — Grünhart iz Bogiana. — Scher
iz Graden. — Winkler iz Arj. —
Pri bavarškem dvoru: Klio O-
vje od sv. Ane pri Z. Grebu, — Handel,
Ogrinc iz K. Čevja.
Pri južnem kolodvori: Wahl
iz Stuttgart. — Grund z Dunaja. —
Rimpler iz Zvikava. — Jung iz Hlinskega.
— Szekely iz Kanize. — Pihhal iz Graden.
— Munk iz Ljubca. — Hauptmann z Reke.
— Kübler iz Šoške. — Voter iz Pečuh.
Pri austrijskem cesarju: Koželj
iz Oljevka.

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — MI. 8°, 609 stranij. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. MI. 8°, 141 stranij. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Dober kup meso,

od pitanih volov stegno 54 kr. kilo, — šimbas 46 kr. kilo, — bržola in flam 42 kr. kilo, dobivalo se bode od sobote 15. oktobra t. l. dalje

v Frölich-ovi hiši na Dunajskoj cesti pri mesari (752—1)

Andreji Toškan-u.

Motenje prebavljenja

(pomanjkanje slasti, slabo prebavljenje, zgaga i. t. d.), počasno menjavo snovi in njih nasledke (zabasanje, napenjanje, glavobolje, trdrovratno glavobolje, zlato žlo) ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek, naše najboljše domače zdravilo. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (636—2)

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovedna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrujejo otle zobe, ustavljajo krvarenje dlesna, zabranjujejo trohnjenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenič zobovodne esence 1 gl., škateljet zobnega praška 60 kr. (288—54)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

Deželno uknjiženo

posestvo Širje,

20 minut od postaje Zidani most oddaljeno in 245 metrov nad omenjeno postajo ležeče, — s katerega se ti odpira krasen razgled v posavsko dolino na daleč okoli, je zaradi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj na prodaj.

Posestvo obsega 33 oral 55 □° njiv, travnikov in pašnikov, poleg tega še 123 oral 364 □° večinoma bukovega gozda. K temu zemljišču pripada iz kamena sezidana

graščinica

v jedno nadstropje, popolnem novo gospodarsko pohištvo s potrebnimi pristranski stavišči vred.

Njive in travniki so najboljši ter imajo jako ugodno lego, kajti celo posestvo je pred severnimi vetri zavarovano.

Ker je postaja Zidani most zelo blizu in je ta postaja središče treh železnic, vodečih na Dunaj, v Trst in v Zagreb, se vsi pridelki popolnem lahko v denar spravijo.

Natančne pojasnila daje posestnika

Filomena Widrá v Trbovljah.

